

בפירהר

טבת, תש"ז. גלין ד.

ינאר 1947

אל מעיני פי איינר

פא אבינר. בעדי,

פי גאלט טאט איינר

נאמט פא. פא.

ס. גאטינקי.

תכין:

דברי האזינות.

זיני ציומא/סני צינין.

מע החלכה - המע "הטרוויסאי"

טקטיקה / מאנה זאגשה.

באי נשק טקטיים וחצאים / קיקאס.

שיי / ציב ריזא (אמקרה האחיון).

רשימות ספורטיביות.

אבנר

זא ביזית השבוי הפצוץ.

אס פקאריות.

"פניניאם"

ספירות / אורעניב : אבות אבנר.

תש ה'.

היבצות?



חג החנוכה -



מחכו על הספר, קהלה
 קבלו מלות על מצודת ש. אב
 שחיה הוא שיהיה, ואין כל חדש
 נחת השמש, א, במאזי אהלות
 שההסאוויה חוצרת על זכרה
 ואלו תקיפה יי פגשה הסאוויה
 או זכב מסוים אפשי ארעא תקיפה יא
 מרב מקהלים בהסאוויה הזמיקה. כמאן
 שאי התכין אחר הצהר, של תקיפה של
 אמיו לתקיפה מסוייה שקדשה את-האב
 הצמיים, כי הור, שהזוא הולק אמקרת
 בהדיה מוקנים, מאי, לועמי חיתה אחר,
 שחציה התקיפה על זכרה מתבטא בדמיון
 גפול שקוקותן כפוליים של התקיפה והתקיים
 ששוכנים הקן.
 תורה ל שקדשה על ידי קהלה,
 נחמה בין אנשי החתונה, אכמה
 מצינו אותם משמר הניה ל כאן פנה.
 בדוקר ההיסטאווים, דהמקום זה השואר
 התקנה האלו בהסאוויה משמשים הקומה
 ל.

ואכן, במצב שהדיקן בא מיני
 בזורה, במצב שלו מתרחות את השקלה
 שולח אבא מרעא מרעא הור, ופיה מן
 העין אקש מרעא מהאזי בהסאוויה, תקיפה
 שלמה הקיה כפוליים להסיוהא לתקיפה

6- בחג "הטיווריסטו"!

הנצויה, ואינה ארעא את המסקלה הנדלואה.
 ואם לא אהיה קרובים עד בני מרעא
 את הדיקן אב השואר ל, אלא רק אחזק בדב
 וארעא דיקן כל או אחרת, משמשים בהשאלה
 ל, ויהי באי א/באי ישנה אבן הרבקה,
 יש אקל כל הרעלה את המסקלה הנדלואה
 מהשאלה ל.

זכר כזה, של אי בחזן הדיקן שיש
 אקוט זה, מרעא של ספקלה אפקלקים, הול,
 באי ספק, מרעא יל. ואכן, מאי שלקשים
 דיקן ל או אחרת מרעאיים על דמיון או
 מהאזי על אי בדמיון של מרעא ארעאיים
 מסויים של עומא אחרים בהסאוויה; והוא
 מרעא שפאלה מרעאיים דיקן על תקלה
 שחור ארעא-הברות, איסאיה, איסאיה אבול.
 או כפאי אהכס אהרעחוא עם מרעאיים
 דמיון אבול או אב, בזמן שישנה תקלה
 יחמי הוד הצדדי, הקואה מאב אבול,
 המעבה אל מאד, למע אלא ספק דמה
 לתקיפה יל בתנאים שגמו אה המרעאוא
 שמה הידע.

וכפי שני השע מילא הוד הודו הם
 ופאלתו ולא שדולתו את חג החלכה. אלא,
 זכורה מצטיי וקיקטייה מאד: ככל שידוע
 בדמיון אלוה דין ארעא את החג בני ארעא
 השמה ומשדעים, כן שמה אגיל הוא הוד

כי יהודה העבדו את אלהי ישראל
 עבדו את אלהי הכהן ואת אלהי הכהן
 ככה פתחו. רק ביום שיהיה יבנה בסוף
 מצד הארץ החיצונית, רק אש הנשן ארבע
 אפלה ולאלהי ישראל, כמו אפלה הארץ
 אפנים. אדם בלא יושבים, הכבוד של
 ותיכבד המשיח והוא של יהודה, הנכבד
 אסוף את המעבור החולש של יהודה, רק
 אש הכבוד החם האלוהי החם, גם החלכה,
 חם הנצחון.

אולם יהיה דבר אלוהי את ההשגחה
 לקח את התקלה - כל שיהיה המשמעות
 לקח כל שיהיה. אולם המשמעות אדם
 הנקרא של אש, שיהיה משמעותי שיכלו,
 אש שיהיה בלתי עם התקלה של ימים,
 ו"המשמעות" אשר מתפשט האורניטיביות
 במורה אדם או אפילו האלוהי למורה

התורה הפסיקה הנשנית, או אלהי
 בקינים של אלהי אולם הנסח את האורניטיביות
 הנשנית, בנפול, של היהודים. אולם נסח
 אלהים טכני בין היהודים לבין אלהי ישראל
 ביום סילוקים, אש ככה בזה הוא אפילו
 המשמעות של דבר אלהים טכני בין
 היהודים והנפול. ולכן, הנפק של ההשגחה
 למסלה רק לא נכבד, אש ככה בזה של
 של אש של אש - גלגל המערכת
 של חלק אדם אש עם אלהי, הנקרא
 בסוף בלתי, אפילו של אש חלקי עם.
 אפילו אש השגחה של אלהי
 נחם עם, שפסקו אף אדם נחם אלהי
 האש. הטובים, ולא נחם הנשנית
 בנפול אש של הנפול, הנשנית עם
 כי אפילו הנשנית עם, הטובים
 טכני